

مُنشور مطالبات کارگری به مناسبت روز جهانی کارگر

بحران سرمایه داری در جهان چند میلیارد نفر را زیر خط فقر قرار داده و تبعات آن گریبان اکثریت انسان ها را گرفته است. چند میلیارد انسان از ابتدایی ترین امکانات زندگی محروم و در شرایط بسیار وخیمی زیست می کنند. بیکاری، تورم، گرسنگی، سطح نازل دستمزد، افزایش فشار کار، عدم امنیت شغلی، افزایش مشاغل کاذب، باعث گردیده تا فجایعی مثل اعتیاد، فحشا، دزدی، رشوه خواری، جنایت، سوء تغذیه، توحش، افزایش بیماری های روانی، کار کودکان، تکدی گری، تخریب محیط زیست و ... گسترش یابد. در چنین شرایطی که بحران سرمایه داری هر روز عمیقتر می گردد، تبعات آن نیز بیشتر گریبان ما کارگران و مردم را خواهد گرفت و در مقابل سرمایه داران کوهی از ثروت انباشته نموده اند.

در شرایطی به استقبال برگزاری مراسم روز جهانی کارگر می رویم که، یکبار دیگر جنبش آزادیخواهان مردمی برآمد نموده و بسیاری از کارگران نیز در این جنبش حضور دارند. بخوبی می دانیم که مطالبات آزادیخواهان، جدای از مطالبات اقتصادی نیست و تحقق واقعی این دو با هم گره خورده و تفکیک ناپذیرند.

همه ما کارگران برای رسیدن به مطالبات اقتصادی نیازمند سازماندهی و تشکل هستیم و متشکل شدن خود در گروهی مانع بزرگ استبداد و دیکتاتوری موجود است. تحقق مطالبات آزادیخواهان نیز در گروهی رفع استثمار و فقر می باشد و اکثریت جامعه، یعنی کارگران و مردم در شرایط وخیم اقتصادی قرار دارند و چشم انداز بحرانی تر شدن

شرایط حتمی است و فقط اقتصاد و تولیدی که در خدمت رفاه باشد می تواند، آزادی را به معنای واقعی برقرار و ضمانت نماید. جنبش سال ۸۸، و موج دوم مبارزات کارگران و مردم، و اخروندی است به فاصله طبقاتی شدید و استبداد سیاسی و اجتماعی حاکم؛ و با وجود توهمات درون جنبش و پیشروی خودبخودی، گشایشی را در عرصه مبارزه علیه حکومت ایجاد نموده، که از اهمیت بسزایی برخوردار است.

می دانیم که کارگران با صف مستقل سیاسی و با اعتصابات گسترده در این جنبش حضور ندارند و این نقطه ضعف بزرگ جنبش است. اما برای رسیدن به این شرایط و برای اینکه بتوانیم قطب کارگری را هر چه بیشتر درون این جنبش تقویت نماییم و پرچم مبارزه ضد سرمایه داری در دل این جنبش را برافرازیم، ضروری است با سازماندهی و شرکت موثر و پیگیر، نقش ایفا نموده و با افشای اصلاح طلبان حکومتی و هر دارو دسته و گرایشی که می خواهد بار دیگر مناسبات سرمایه داری را به شکلی دیگر تداوم بخشد، جنبش موجود را با جنبش واقعی کارگران پیوند بزنیم. با تشدید تضادهای طبقاتی به موازات سیاست های اقتصادی نولیبرالیستی در عرصه بین المللی و رشد جنبش کارگری و مردمی، بار دیگر در آستانه برگزاری مراسم روز کارگر قرار گرفتیم. این روز سمبل همبستگی جهانی طبقه کارگر و قدرت نمایی جنبش کارگری در عرصه جهانی است. در ایران نیز با وجود تمامی تمهیدات امنیتی و پلیسی، هر سال تعداد بیشتری از کارگران در اعتراضات شرکت می کنند و مطالبات پایه ای خود را مطرح می کنند؛ حال که حدود دو سال از اعتراضات وسیع مردمی در مقابل حکومت سرمایه می گذرد، برگزاری مراسم روز کارگر همراه با مطالبات

سیاسی و اقتصادی می تواند پایه ای برای اتحاد جنبش کارگری و مردمی مستقل در مقابل ارتجاع حاکم باشد. در این شرایط ضروری است با تلفیق مطالبات اقتصادی و سیاسی که انگیزه های واقعی مبارزات کارگران و مردم است، راه را برای شکل گیری جنبشی مستقل و طبقاتی نشان داد؛ تنها جنبش کارگری و مردمی با مطالبات مشخص طبقاتی به شکل متشکل می توانند بساط تمام نکبت های جامعه ما را برچینند؛ تداوم جنبش و هر چه بیشتر نقش آفرینی کارگران پیشرو و روشنفکران انقلابی می تواند سرنوشت جامعه را تغییر داده و جنبش را به سمت انقلاب سوق دهد. واضح است که راه زیادی برای تحقق رهایی کامل وجود دارد، اما هیچ راهی بجز فعالیت مستمر در جنبش رادیکال مردم و ایجاد قطب کارگری و تلاش برای تغییر توازن قوا به سود کارگران وجود ندارد. در شرایطی که

حد اقل دستمزد تنها ۹ درصد افزایش یافته و آمار رسمی دولتی تورم را ۲۷ درصد اعلام نموده- که واضح است تورم سال گذشته بیش از این بوده- و از سوی دیگر تورم پیش رو با توجه به برنامه حذف یارانه ها افزایش زیادی خواهد یافت، چشم انداز حدت یافتن تضادهای طبقاتی بدیهی است و دولت سرمایه، فقر و فلاکت بیشتر را به اکثریت جامعه تحمیل خواهد کرد؛ در نتیجه ما کارگران و مردم راهی جز مبارزه برای سرنوشتی دولت حاکم و ایجاد حکومت شورایی کارگران و زحمتکشان نداریم. تنها با کنار زدن هر جناح و دارو دسته ای که می خواهد به شکلی مناسبات سرمایه داری را تداوم ببخشد، و اعمال قدرت از طریق یک حکومت شورایی منتخب کارگران و مردم است که می توان برای همیشه فقر و سیه روزی را از میان برداشت

بر این اساس ما کارگران سوسیالیست در روزجهانی کارگر به همراه دیگر کارگران و مردم در اعتراضات و اجتماعات خیابانی شرکت می نماییم و مطالبات خود را در قالب قطعنامه زیر اعلام می نماییم.

۱- ما خواهان سرنوشتی دولت جمهوری اسلامی، با تمام جناح هایش، و از جمله اصلاح طلبان، بعنوان یک حکومت ضد کارگری و ضد مردمی هستیم و تمام سران و تمام عوامل حکومت که در سرکوب، کشتار، زندان، شکنجه، استثمار، فقر، بیکاری و... کارگران و مردم دست داشته اند، باید محاکمه و مجازات گردند

۲- ما از مطالبات اقتصادی، سیاسی و اجتماعی دیگر اقشار مردم مثل معلمان، پرستاران و دانشجویان حمایت نموده و هر گونه سرکوب آن ها را محکوم می نماییم و حمایت خود را از تمام جنبش های آزادیخواهانه مردم، - بخصوص در دو سال گذشته - و زنان، دانشجویان و... اعلام نموده و هرگونه سرکوب، زندان، شکنجه و پیگردهای قضایی آنان را محکوم می نماییم.

۳- ما خواهان برگزاری انتخابات آزاد و فعالیت آزاد شوراهای کارگری و هرگونه تشکل کارگری دیگر از قبیل اتحادیه، سندیکا، کمیته ها، انجمن ها و... توسط خود کارگران هستیم

۴- ما خواهان لغو مالکیت جمعی بر وسایل تولید در مقیاس کلان آن، مثل کارخانه ها، شرکت های بزرگ، زمین های زراعی بزرگ سرمایه داران و به مالکیت جمعی در آمدن آن ها با مدیریت شوراهای کارگری منتخب هستیم

۵- ما خواهان انحلال تمام نهادهای سرکوب و نیروهای مسلح مثل: وزارت اطلاعات، سپاه پاسداران، بسیج، دادستانی، و... و ایجاد نهادهای مردمی توسط انتخاب مستقیم کارگران و مردم هستیم

۶- ما خواهان تامین امنیت شغلی برای همه کارگران و لغو قراردادهای موقت و سفید امضاء

۷- ما تعیین حد اقل دستمزد ۳۳۰ هزار تومان را محکوم نموده و معتقدیم حداقل دستمزد کارگران باید توسط نمایندگان منتخب و واقعی کارگران تعیین گردد و دستمزد کارگران باید بالاتر از خط فقر و تامین کننده یک زندگی انسانی و مرفه برای یک خانواده باشد

۸- ما خواهان متوقف شدن و لغو طرح هدفمند کردن یارانه‌ها که باعث افزایش شدید تورم و تحمیل فقر بیشتر به کارگران و مردم می‌شود هستیم

۹- آزادی برپایی اعتصاب، اعتراض، راهپیمایی، تجمع و آزادی بیان بدون قید و شرط به عنوان حقوق خدشه ناپذیر اجتماعی کارگران و مردم باید به رسمیت شناخته شوند.

۱۰- دستمزدهای معوقه کارگران باید فوراً «و بی‌هیچ عذر و بهانه‌ای پرداخت شود و خسارات ناشی از عدم پرداخت نیز باید جبران گردد

۱۱- داشتن کار حق ابتدایی هر انسان و کارگری است و نباید هیچ کارفرما و دولتی حق اخراج کارگران و مردم را داشته باشد.

۱۲- ما خواهان برابری حقوق زنان و مردان در تمامی شئون زندگی اجتماعی و اقتصادی و محو کلیه قوانین تبعیض آمیز علیه آنان هستیم و زنان باید از قوانین حمایتی لازم برخوردار باشند

۱۳- ما خواهان برخورداری تمامی بازنشستگان از یک زندگی مرفه و بدون دغدغه اقتصادی هستیم و هرگونه تبعیض در پرداخت مستمری بازنشستگان را قویاً محکوم می‌کنیم

۱۴- تمامی کارگران باید تحت پوشش بیمه کامل درمانی و بازنشستگی و صدمات ناشی از کار باشند

۱۵- کار کودکان ممنوع و هرگونه بهره‌کشی و تحمیل شرایط نامساعد بر کودکان باید از میان برداشته شود و حقوق کودکان بطور کامل و با ضمانت اجرایی باید رعایت گردد

۱۶- ما خواهان آزادی کلیه کارگران زندانی از جمله رضا شهبانی و دیگر زندانیان سیاسی و لغو کلیه احکام صادره و توقف پیگردهای قضایی و امنیتی علیه فعالین کارگری هستیم

۱۷- ما خواهان لغو مجازات اعدام و سنگسار بعنوان جنایت علیه بشریت هستیم.

۱۸- اخراج و تحمیل بی‌حقوقی مضاعف بر کارگران مهاجر را به هر بهانه‌ای محکوم می‌کنیم و خواهان حقوق برابر برای آن‌ها با دیگر کارگران هستیم

۱۹- خدمات بهداشتی و درمانی برای کارگران و همه مردم باید رایگان و مکفی و یکسان باشد.

۲۰- طبقه کارگر یک طبقه جهانی است و حمایت دیگر کارگران از کارگران ایران را در راستای مبارزه بین‌المللی کارگران می‌دانیم و متقابلاً حمایت قاطع خود را از مبارزات دیگر کارگران و مردم برای رهایی از استثمار و ستم سرمایه‌داری اعلام می‌داریم و خود را متحد جنبش بین‌المللی کارگری می‌دانیم و بر همبستگی هر چه بیشتر کارگران در جهان تاکید داریم

۲۱- ما ضمن حمایت از مبارزات کارگران و مردم در جنبش‌های اخیر در کشورهای عربی، سرکوب این جنبش‌ها توسط حکومت‌های ارتجاعی حاکم و هرگونه دخالت و حمله نظامی توسط امپریالیست‌ها را محکوم می‌نماییم.

۲۲- اول ماه مه روز اعتراض، مبارزه و طرح وسیع مطالبات کارگری در سراسر جهان و در ایران است و هرگونه ممنوعیت و سرکوب در این رابطه باید ملغاً و این روز باید تعطیل رسمی اعلام گردد

۲۳- ما خواهان لغو هرگونه اضافه کاری اجباری و مضر، که جسم و روان کارگران را به مخاطره می‌اندازد هستیم.

زنده باد اول می، روز جهانی کارگر

نابود باد سرمایه‌داری، زنده باد سوسیالیسم

کمیته‌ها کارگران سوسیالیست داخل کشور- ۲۰ فروردین ۱۳۹۰

منتنور مطالبات کارگر

به منظور روز جهانی کارگر

کمیته مستقل

چپ

دانشجویی

کمیته های

کارگران

سوسیالیست

داخل کشور